ب)استظهار کلامی؛ اقراء سنت

معنای دوم «وسّع علی امتی» این شد که موضوع پایه در استظهار «ک» خطاب باشد. «ان الله یامرک ان تقرا»؛ شما بعنوان پیامبری که وحی الهی را بر مردم قرائت میکنید، حرف واحد است. «ای رب وسّع علی امتی» به معنای مطلب فقهی نیست که کار را بر آنها حرام نکن و سخت نگیر. یعنی طوری به من اجازه بده که اقراء من بر آنها به نحو موسع باشد. «وسّع علی امتی» بر آنها است اما توسعه اش بخاطر بحث فقهی نیست. بخاطر بحث کلامی و اصولی است. یعنی در اینجا دیگر «وَ لَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنا بَعْضَ الْأَقاوِيلِ[۱]» نباشد. خود خداوند اذن بدهد و بفرماید «ففوض الی امر دینه». قبلاً به ولایت تشریعی مثال زدم. یعنی خدایا به من اجازه بده و خدا هم اجازه داده. حضرت به دو رکعت نماز ظهری که فرض است، دو رکعت دیگر اضافه میکنند و چهار رکعت میشود. در مسافرت آن دو رکعتش قصر میشود که در این زمینه روایات مفصلی هست. در اینجا نیز همینطور باشد.

ببینید در اینجا موضوع پایه برای استظهار خود حضرت میشوند؛ «ان تقرأ»؛ شما قرائت بکنید «علی حرف واحد». «وسّع علی امتی»؛ یعنی ای خدا به من یک مقامی بده که جوری به سنت اقراء کنم که لازمه آن توسعه بر امت است. این بحث کلامی میشود؛ یعنی آیا چنین چیزی جایز هست یا نه؟ بحث اصولی است یعنی اگر فرض گرفتیم حضرت اقراء به سنت انجام دادند دلیل شرعی هم میشود یا نه؟ بعنوان کتاب خدا حساب می شود یا جدای از آن است؟ بحث اصولی میشود که از دلیلیت دلیل بحث میکنیم. این هم معنای دوم.

---

[۱]الحاقه ۴۴

بازبینی #2
ایجاد شده 13 آوریل 2024 13:58:47 توسط ... .
به روزرسانی شده 22 مه 2024 15:38:35 توسط ... .